

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น อำเภอโพธาราม จังหวัดสมุทรสาคร เป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ ปัจจุบันที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ตั้งอยู่ที่บ้านโพนก หมู่ที่ ๖ ห่างจากที่ว่าการอำเภอโพธารามประมาณ ๑๒ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดสมุทรสาคร ประมาณ ๔๕ กิโลเมตร

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอเมืองและอยู่ทิศตะวันตกของอำเภอโพธาราม

- ทิศตะวันออก	ติดกับตำบลนาตงวัฒนา
- ทิศตะวันตก	ติดกับหนองหาร
- ทิศเหนือ	ติดกับตำบลนาแก้ว
- ทิศใต้	ติดกับหนองหารและน้ำท่า

เนื้อที่ ประมาณ ๔๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๘,๑๒๕ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น โดยทั่วไปเป็นที่สูงและลาดชันจากทิศตะวันออกสู่ทิศตะวันตกสู่แอ่งหนองหาร สภาพดินเป็นดินปนหินลูกรัง มีการระบายน้ำได้ดีไม่อุ้มน้ำ จึงเป็นสาเหตุให้ในฤดูแล้งจะมีสภาพแห้งแล้งมาก ทำให้ขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตรกรรมนอกฤดูได้

สภาพป่า โดยทั่วไปเป็นป่าเต็งรัง และป่าเบญจพรรณ แต่มีอยู่น้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นพุ่มไม้เตี้ย และหญ้าขึ้นปกคลุมทั่วไป

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบทุ่งหญ้าเขตร้อน เหมือนกับภาคอีสานทั่ว ๆ ไป มี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ – เดือนเมษายน ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – เดือนสิงหาคม และฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – เดือนมกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินลูกรัง ไม่สามารถกักเก็บน้ำได้

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

- แหล่งน้ำธรรมชาติ		
- ลำน้ำ, ลำห้วย	๘	สาย
- บึง, หนอง	๘	แห่ง
- แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น		
- ฝาย	๑๘	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	๒๐	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	๑๓	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

- ทรัพยากรป่าไม้ สภาพป่าไม้ส่วนใหญ่ เป็นไม้เต็งรัง ไม้แดง และพันธุ์ไม้ขนาดเล็กปัจจุบันพื้นที่ป่าถูกทำลายมากขึ้น เนื่องจากการขยายเขตที่อยู่อาศัย และการทำการเกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำสวนยูคาลิปตัส การทำสวนยางพารา และการทำสวนมันสำปะหลัง

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น มีเขตการปกครองท้องที่จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ดังต่อไปนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านท่าศาลา
- หมู่ที่ ๒ บ้านโพนงามโคก
- หมู่ที่ ๓ บ้านโพนงามท่า
- หมู่ที่ ๔ บ้านน้ำพุ
- หมู่ที่ ๕ บ้านแป้น
- หมู่ที่ ๖ บ้านโพนบก
- หมู่ที่ ๗ บ้านจอมแจ้ง
- หมู่ที่ ๘ บ้านบึงประชาราษฎร์
- หมู่ที่ ๙ บ้านโพนงามโคกใหม่
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านแป้นใหม่

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในครั้งหน้า จะมีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๑ คน ๑๐ หมู่บ้าน รวมเป็น ๑๐ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๒)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านท่าศาลา	นายดาวรุ่ง เฟ็งสว่าง	๒๐๔	๓๑๘	๓๑๒	๖๓๐
๒	บ้านโพนงามโคก	นายผิน คำชมภู	๒๐๘	๒๗๙	๓๑๓	๕๙๒
๓	บ้านโพนงามท่า	นายสวรรค์ สมบุญจันทร์	๑๕๘	๒๑๙	๒๔๗	๔๖๖
๔	บ้านน้ำพุ	นายวุฒิพร ดวงเคน	๔๐๒	๕๔๐	๕๔๕	๑,๐๘๕
๕	บ้านแป้น	นายขันทอง แก้วมะ	๒๐๙	๒๙๙	๒๖๔	๕๖๓
๖	บ้านโพนบก	นายแสวง วงศ์รำพันธ์	๓๘๕	๔๙๘	๕๑๖	๑,๐๑๔
๗	บ้านจอมแจ้ง	นายประเสริฐ ดั่งถางคำ	๒๐๗	๓๗๙	๓๙๒	๗๗๑
๘	บ้านบึงประชาราษฎร์บ้าน	นายนนท์ชินนทร์ ดาบชัยคำ (กำนัน)	๑๕๓	๒๒๖	๒๒๔	๔๕๐
๙	โพนงามโคกใหม่	นายทองอิน ศรีพลภา	๑๗๐	๒๕๙	๒๘๙	๕๔๘
๑๐	บ้านแป้นใหม่	นายนิมิตร ภัคศิวิสต์	๔๐๐	๔๖๑	๕๑๐	๙๗๑
รวม			๒,๔๙๖	๓,๔๗๘	๓,๖๑๒	๗,๐๙๐

เปรียบเทียบจำนวนประชากรย้อนหลัง ๓ - ๕ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต

(๑) จำนวนประชากร ปี ๒๕๕๗ (คน)	(๒) จำนวนประชากร ปี ๒๕๕๘ (คน)	(๓) เพิ่ม/ลด (๑) - (๒) (คน)	$(๓) \times ๑๐๐$ (๑) เพิ่ม/ลด ร้อยละ	หมายเหตุ
๖,๙๘๕	๗,๐๒๖	๔๑	๐.๕๙	

(ตารางเปรียบเทียบปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘)

(๑) จำนวนประชากร ปี ๒๕๕๘ (คน)	(๒) จำนวนประชากร ปี ๒๕๕๙ (คน)	(๓) เพิ่ม/ลด (๑) - (๒) (คน)	$(๓) \times ๑๐๐$ (๑) เพิ่ม/ลด ร้อยละ	หมายเหตุ
๗,๐๒๖	๗,๐๕๘	๓๒	๐.๔๖	

(ตารางเปรียบเทียบปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙)

(๑) จำนวนประชากร ปี ๒๕๕๙ (คน)	(๒) จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๐ (คน)	(๓) เพิ่ม/ลด (๑) - (๒) (คน)	$(๓) \times ๑๐๐$ (๑) เพิ่ม/ลด ร้อยละ	หมายเหตุ
๗,๐๕๘	๗,๐๘๗	๒๙	๐.๔๑	

(ตารางเปรียบเทียบปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐)

(๑) จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๐ (คน)	(๒) จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๑ (คน)	(๓) เพิ่ม/ลด (๑) - (๒) (คน)	$(๓) \times ๑๐๐$ (๑) เพิ่ม/ลด ร้อยละ	หมายเหตุ
๗,๐๘๗	๗,๑๐๑	๑๔	๐.๒๐	

(ตารางเปรียบเทียบปี ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑)

ในอนาคตคาดว่าจำนวนประชากรจะเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๐.๓๓ เนื่องจากปัจจุบันมีจำนวนผู้สูงอายุจำนวนมาก

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

- น้อยกว่า ๑ ปี	จำนวน ๖๔ คน
- อายุ ๑-๕ ปี	จำนวน ๓๘๐ คน
- อายุ ๖-๑๐ ปี	จำนวน ๔๑๐ คน
- อายุ ๑๑-๑๕ ปี	จำนวน ๔๔๐ คน
- อายุ ๑๖-๒๐ ปี	จำนวน ๕๑๐ คน
- อายุ ๒๑-๒๕ ปี	จำนวน ๕๕๖ คน
- อายุ ๒๖-๓๐ ปี	จำนวน ๕๐๒ คน
- อายุ ๓๑-๓๕ ปี	จำนวน ๕๔๑ คน
- อายุ ๓๖-๔๐ ปี	จำนวน ๕๑๑ คน
- อายุ ๔๑-๔๕ ปี	จำนวน ๖๕๓ คน
- อายุ ๔๖-๕๐ ปี	จำนวน ๖๗๔ คน
- อายุ ๕๑-๕๕ ปี	จำนวน ๕๓๓ คน
- อายุ ๕๖-๖๐ ปี	จำนวน ๔๒๐ คน
- อายุ ๖๑ ปีขึ้นไป	จำนวน ๘๘๙ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๖ แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง
- โรงเรียนขยายโอกาส ๒ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล ๒ แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

- ไม่มี

๔.๔ ยาเสพติด

- ไม่มี

๔.๕ สังคมสงเคราะห์

- สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
- สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการ
- สงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์
- สงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

- มีถนนลาดยางทางหลวงชนบท (สาย สน ๓๐๕๑) ๑ สาย และถนนของ อบจ. ๑ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

- ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ร้อยละ ๙๘

๕.๓ การประปา

- มีระบบประปาหมู่บ้าน ๑๓ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

- ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านแป้น ร้อยละ ๙๘ มีโทรศัพท์มือถือใช้

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ไม่มี

๖. ระบบเศรษฐกิจ**๖.๑ การเกษตร**

- อาชีพของราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น มีดังนี้
- การปลูกข้าว ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น จะมีการทำนาปีในฤดูฝนและทำนาปรังในฤดูแล้ง โดยใช้น้ำจากคลองส่งน้ำด้วยไฟฟ้า
- การปลูกมะเขือเทศและพืชผักอื่นๆ จะปลูกในช่วงหลังฤดูการเก็บเกี่ยวเพื่อเป็นรายได้เสริมแต่ในบางปีผลผลิตล้นตลาดโดยเฉพาะมะเขือเทศ

๖.๒ การประมง

- เป็นการทำประมงขนาดเล็กมีการจับสัตว์น้ำจากหนองหารเพื่อการบริโภคในครัวเรือนและเพื่อจำหน่าย บางส่วนที่เหลือจากการบริโภคเป็นรายได้เสริมและมีการเลี้ยงปลาในบ่อ

๖.๓ การปศุสัตว์

- เลี้ยงโคและกระบือ โดยมีการเลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพเสริม
- เลี้ยงสุกรส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงรายย่อย
- เลี้ยงสัตว์ปีก เป็ดและไก่ มีเลี้ยงทั่วไปเพื่อการบริโภคในครัวเรือน เป็ด ไก่ที่เลี้ยงโดยทั่วไปจะเป็นไก่พันธุ์พื้นเมืองซึ่งมีข้อดีก็คือ มีความทนทานต่อโรคระบาดได้เป็นอย่างดี

๖.๔ การบริการ**หน่วยธุรกิจ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น**

- ปั้มน้ำมัน	๓	แห่ง (ปั้มน้ำมันจ่าย ๒ แห่ง, ปั้มน้ำมันหยอดเหรียญ ๑ แห่ง)
- โรงสี	๓๓	แห่ง
- ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	๘๒	แห่ง
- ห่อคอนกรีต	๕	แห่ง
- เบ็ดเตล็ด	๑๕	แห่ง (ร้านเสริมสวย, ตัดเย็บเสื้อผ้า, ซ่อมรถ, รับซื้อของเก่า, ร้านเฟอร์นิเจอร์)

๖.๕ การท่องเที่ยว

๑. สวนสาธารณะบ้านแป้น และแปลงเกษตรลอยน้ำเชิงนิเวศ บ้านแป้น หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านแป้น อำเภอโพธาราม จังหวัดสุพรรณบุรี
๒. แปลงเกษตรลอยน้ำเชิงนิเวศ บ้านน้ำพุ หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านแป้น อำเภอโพธาราม จังหวัดสุพรรณบุรี
๓. โบสถ์คริสต์ บ้านจอมแจ้ง หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแป้น อำเภอโพธาราม จังหวัดสุพรรณบุรี

๖.๖ อุตสาหกรรม

- ไม่มี

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มเลี้ยงโคขุน (คปร.)	๒๗	คน
- กลุ่มสตรี	๒๐๓	คน
- กลุ่มทำอาหารขนม	๒๐	คน
- กลุ่มเลี้ยงโคขุน หมู่ ๓	๑๐	คน
- กลุ่มจักสาน หมู่ ๕, ๑๐	๒๐	คน
- กลุ่มผลิตภัณฑ์จากกก หมู่ ๖	๖	คน
- กลุ่มเย็บผ้า บ้านจอมแจ้ง หมู่ ๗	๒๗	คน
- กลุ่มทำดอกไม้ประดิษฐ์ หมู่ ๓	๒๐	คน
- กลุ่มทอผ้าไหม หมู่ ๕, ๑๐	๑๐	คน
- กลุ่มทอผ้าลายมุก หมู่ ๕, ๑๐	๑๐	คน
- กลุ่มเลี้ยงโค - กระบือ หมู่ ๗, ๘	๘๐	คน
- กลุ่มทอผ้าฝ้ายมัดหมี่บ้านแป้น หมู่ ๕	๑๐	คน
- กลุ่มทอผ้าฝ้ายมัดหมี่บ้านแป้น หมู่ ๑๐	๑๑	คน
- กลุ่มพัฒนาการเกษตรบ้านแป้น หมู่ ๕	๑๐	คน
- กลุ่มรักษ้ำบ้านเกิด หมู่ ๕	๑๓	คน
- กลุ่มสตรีทอเสื่อพื้นเมือง หมู่ ๗	๑๘	คน
- กลุ่มผลิตข้าวกล้องและพันธุ์ข้าวพื้นเมือง หมู่ ๑๐	๑๐	คน
- กลุ่มทำขนมจีน หมู่ ๒	๑๑	คน
- กลุ่มผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ หมู่ ๔	๒๐	คน

๖.๘ แรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ทำนา ทำสวน ยางพารา ปลูกพริก และปลูกผัก ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้างทั่วไป

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ประชาชน ทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ
- ประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชนบ้านจอมแจ้ง หมู่ที่ ๗ นับถือศาสนาคริสต์

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีบุญเทศน์มหาชาติ
๒. ประเพณีบุญกองข้าว
๓. ประเพณีสงกรานต์
๔. ประเพณีแข่งขันเรือพายพื้นบ้าน
๕. ประเพณีแห่ดาว

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ

- หมอเป่า

- ลูกประคบสมุนไพร

ภาษาถิ่น คือ

- ภาษาญ้อ

ไทยญ้อ จะใช้ภาษาไทยญ้อ เป็นภาษากลุ่มไท-ลาว พูดกันในหมู่ชาวไทยญ้อ อพยพมาจากประเทศลาว บางกลุ่มสามารถพูดภาษาไทยอีสานได้ด้วย ภาษาไทยญ้อจัดอยู่ในตระกูลภาษาไท-กะได เป็นภาษากลุ่มคำไท สาขาเบ-ไท สาขาย่อยไตแสก มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษาไทยถิ่นอีสานและภาษาลาว ภาษาญ้อมีพยัญชนะ ๑๙ เสียง สระเดี่ยว ๑๘ เสียง สระประสม ๓ เสียง เสียงวรรณยุกต์ ๔ เสียง มีพยัญชนะควบกล้ำ ๖ เสียง ซึ่งจะเปรียบเทียบกับภาษาไทยมาตรฐานเพื่อให้เห็นความแตกต่างของภาษาถิ่นดังกล่าวชัดเจนมากขึ้น ภาษาญ้อมีสร้อยคำคล้ายประโยคคำถามและคำตอบ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้า OTOP ตำบลบ้านแป้น ประกอบไปด้วย

- ข้าวฮาง บ้านแป้น หมู่ที่ ๑๐
- ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากกก เช่น กระจ่าง หมวก เป็นต้น
- ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากไม้ไผ่ เช่น แก้ว หนวก เป็นต้น

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ, ลำห้วย	๘	สาย
- บึง, หนอง	๘	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	๑๘	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	๒๐	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	๑๓	แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ป่าไม้ สภาพป่าไม้ส่วนใหญ่ เป็นไม้เต็งรัง ไม้แดง และพันธุ์ไม้ขนาดเล็กปัจจุบันพื้นที่ป่าถูกทำลายมากขึ้น เนื่องจากการขยายเขตที่อยู่อาศัย และการทำการเกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทำสวนยูคาลิปตัส การทำสวนยางพารา และการทำสวนมันสำปะหลัง

๘.๓ ภูเขา

- ไม่มี

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น

- ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ติดกับหนองหารซึ่งถือว่าเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่สามารถนำมาใช้ในการทำการเกษตรกรรม และประมงได้

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ ทิศทางยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

สาระสำคัญ

๑. ความมั่นคง

๑.๑ การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอก ประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

๑.๒ ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหาร ประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๓ สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น

๑.๔ ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

๑.๕ ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

๒. ความมั่งคั่ง

๒.๑ ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจ อย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

๒.๒ เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอก ประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

๒.๓ ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้าง การพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ความยั่งยืน

๓.๑ การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

๓.๒ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

๓.๓ มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๓.๔ ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ มียุทธศาสตร์ในการดำเนินการ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดี และธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายอำนาจ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

๓) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นเสริมสร้างกระบวนการสันติสุขและแนวทางสันติวิธี ขจัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรง ตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

๔) บริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล โดยพัฒนาความร่วมมือเป็นหุ้นส่วน ยุทธศาสตร์ความมั่นคงและการพัฒนาพื้นที่ชายแดนและชายฝั่งทะเล เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรม แรงรัดจัดทำหลักเขตแดน แก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน และปัญหาการลักลอบเข้าเมืองทั้งระบบ

๕) พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ รักษาคุณภาพของความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ลดผลกระทบจากภัยก่อการร้าย และเสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และไซเบอร์

๖) พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ พัฒนาโครงสร้างกำลังและยุทธโศปกรณ์ที่เหมาะสม พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการรักษาสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ

๗) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงาน และน้ำ

๘) ปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น กำหนดการบริหารจัดการที่ครบวงจรและยั่งยืน /พัฒนาปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการดำเนินงาน และให้ความสำคัญกับการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ

- รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น โดยดำเนินนโยบายการคลังและการเงินให้มีความสอดคล้องกัน รักษาวินัยการเงินการคลังและเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน และสร้างความเชื่อมั่นในต่างประเทศ พัฒนาระบบการเงินของประเทศให้มีประสิทธิภาพและสามารถให้บริการประชาชนทุกระดับ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันภาคธุรกิจ และโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

- ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ และยุทธศาสตร์จังหวัดที่สะท้อนความต้องการและศักยภาพของพื้นที่ และให้อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

- พัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า โดยใช้ฐานเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรม ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ ขจัดอุปสรรค และอำนวยความสะดวกทางด้านโครงสร้างและระบบ ด้านปัจจัยสนับสนุน และด้านบุคลากร

๒) พัฒนาภาคการผลิตและบริการ

ภาคเกษตร

- เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

- ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพ

- พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน

ภาคอุตสาหกรรม

- พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ

ภาคบริการ

- สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

- ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ

- ส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

พัฒนาผู้ประกอบการ/เศรษฐกิจชุมชน

- พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่น เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนส่งเสริมสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น ให้เป็นแหล่งรวบรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย เพื่อสนองตอบผู้บริโภคทุกระดับ และรณรงค์ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง และสร้างภาพลักษณ์สินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลกสนับสนุนผู้ประกอบการเดิมให้สามารถปรับตัวและเตรียมความพร้อมสำหรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจใหม่ๆ และมาตรการทางการค้าในรูปแบบต่างๆ

- พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- พัฒนาวិสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ให้มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่เข้มแข็ง เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

- ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล

- พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและกลุ่มประชาชน/เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง

- เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายกิจกรรมเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านการผลิตร่วมและช่องทางการตลาดร่วมกัน

- พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีสูง มีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน
- พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองที่มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และน่าอยู่ ใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสม รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอนาคต มีระบบรางเชื่อมโยงเมืองศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ บริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถสูง

การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ด้านการขนส่ง ปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนนสู่การขนส่งที่ต้นทุนต่ำ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่งไปสู่เมืองศูนย์กลางของภูมิภาคทั่วประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาอุตสาหกรรมระบบราง และอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ
- ด้านความมั่นคงทางพลังงาน พัฒนาให้มีความมั่นคงในราคาที่เหมาะสม โดยกระจายประเภทของเชื้อเพลิง ส่งเสริมพลังงานทดแทนตามศักยภาพรายพื้นที่ อาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านพลังงาน พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และนำไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมที่จะเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งพลังงานกับประเทศในอาเซียน
- ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ทันสมัยและกระจายทั่วถึง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ICT และใช้ ICT ในการสร้างนวัตกรรม การบริการภาครัฐแบบบูรณาการ ประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต การศึกษา และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- ด้านการวิจัยและพัฒนา เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ โดยมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๒๐:๘๐ สนับสนุนวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านวิจัยและพัฒนาเป็น ๗๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก

- สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อส่งเสริมความมั่นคง เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกัน
- ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์ และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย
- ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของนักลงทุนและผู้ประกอบการไทย ในต่างประเทศ
- ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ ในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ
- ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและถ่วงดุลระหว่างกลุ่มอำนาจต่างๆ และแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาค โดยการดำรงความสัมพันธ์ที่

ดีกับประเทศและองค์ระหว่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง บนหลักของการรักษาคุณภาพของการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มมหาอำนาจต่าง ๆ

- เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ ในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเงินและทางเทคนิคกับประเทศกำลังพัฒนาในการพัฒนาด้านความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทุนมนุษย์

- สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งในระดับทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี และส่งเสริมการค้ากับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน (Intra-Regional Trade) มากขึ้น เร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้แล้ว ตลอดจนใช้โอกาสจากการเปิดเสรีการค้าและการลงทุน รวมทั้งวางแนวทางป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

- สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศและผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่าง ๆ และสาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ ของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต ได้แก่ (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ แรกเกิด /ปฐมวัย (๒) วัยเรียน (๓) วัยรุ่น/นักศึกษา (๔) วัยแรงงาน และ (๕) วัยผู้สูงอายุ

๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบบริหารจัดการการศึกษาในทุกกระดับ การเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง และการยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูประบบการคลัง ด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูผู้สอน พัฒนาระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพ รวมทั้งให้มีการปฏิรูประบบการเรียนรู้

๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี โดยมุ่งเน้นการป้องกันและควบคุมปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ การส่งเสริมรูปแบบการดำเนินชีวิตที่สนับสนุนการมีสุขภาพกายและจิตที่ดี สร้างและเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ พัฒนารูปแบบการกีฬาเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย

๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะ วางรากฐานการพัฒนาจิตใจให้เข้มแข็ง มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต จิตสำนึกสาธารณะ ควบคู่ไปกับการสร้างค่านิยมหลักของไทยให้สมาชิกในครอบครัว สร้างความอบอุ่นและมั่นคงให้สมาชิกในครอบครัว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงเป็นธรรมทั้งในด้านบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะ ในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส ความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ๓ กองทุน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ และลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพ การส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในลักษณะเครือข่าย รวมทั้งการพัฒนารูปแบบการกีฬาเพื่อสุขภาพ

๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย โดยเตรียมการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส

๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน โดยการฟื้นฟูบทบาทสถาบันศาสนา การธำรงรักษาวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคม ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน

๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา ส่งเสริมจรรยาบรรณของสื่อมวลชน มีการปรับปรุงระบบตรวจสอบสื่อ มีการกำหนดบทลงโทษ และพัฒนาภาคประชาชนให้มีความรู้เท่าทันสื่อโดยเฉพาะสื่อออนไลน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

- ปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ดำเนินการปราบปรามและป้องกันการบุกรุกทำลายป่าอย่างเข้มงวด

- ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้บนพื้นฐานให้คนและชุมชนสามารถอยู่กับป่าได้ และส่งเสริมแนวทางประเมินมูลค่าการให้บริการของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์

- วางระบบป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

- เสริมสร้างความเข้มแข็งและความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียนด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

- เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ ให้มีแหล่งกักเก็บน้ำต้นทุน และแหล่งชะลอน้ำที่เพียงพอ เพิ่มขีดความสามารถในการเก็บกักน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ และการพัฒนาคลังข้อมูลระบบพยากรณ์ และการเตือนภัย และแผนงานเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ ตลอดจนการปรับปรุงองค์กรและกฎหมาย รวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ

- พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด

- กำหนดกฎระเบียบ และสร้างกลไกให้ทุกภาคส่วนใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

- สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาและการประหยัดพลังงานอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

๓) พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่นให้เป็นเมืองอุตสาหกรรมนิเวศต้นแบบ และบรรจุให้เป็นแผนพัฒนาของจังหวัดและพื้นที่

- สนับสนุนและผลักดันให้โรงงานปฏิบัติสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา

- เพิ่มศักยภาพเมืองด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสีย

- เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแหล่งดูดซับมลพิษและเก็บกักคาร์บอน

- พัฒนาพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ในการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- ลดการก่อก๊าซเรือนกระจก

- เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- ส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ป้องกัน ฝ่าระวางและเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งเสริมการทำแผนบริหารความต่อเนื่องของธุรกิจ

๕) ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

- จัดให้มีภาษีและค่าธรรมเนียมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษ การวางเงินประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

- ปรับปรุงโครงสร้างภาษีเพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทางเลือกและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับปรุงระบบ โครงสร้างองค์กร กลไก กระบวนการยุติธรรม และกฎหมายในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เน้นหลักการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

- ปฏิรูประบบภาษีทั้งระบบ เพื่อเพิ่มรายได้ของภาครัฐและเป็นเครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและลดความเหลื่อมล้ำ

- ปฏิรูประบบการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จัดให้มีกฎหมายที่เป็นกรอบในการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ มีการจัดทำงบประมาณระยะปานกลางและระยะยาว เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาประเทศ

- มุ่งเน้นการจัดทำงบประมาณโดยยึดพื้นที่และประเด็นวาระการพัฒนาเป็นตัวตั้ง และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำงบประมาณได้มากขึ้น

๒) ปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ

- ทบทวนบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสม ถ่ายโอนงานให้ภาคส่วนอื่น เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพในการปฏิบัติราชการและสร้างโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

- พัฒนาให้หน่วยงานภาครัฐเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน

๓) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

- พัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานของภาครัฐในระดับต่างๆ ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยเน้นการยึดพื้นที่เป็นหลัก และปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณให้เป็น

แบบยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง รวมทั้งวางเงื่อนไขการจัดสรรงบประมาณให้กระทรวง/กรม ต้องสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในสัดส่วนวงเงินงบประมาณที่เหมาะสม

๔) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

- วางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ ให้มีความเหมาะสม ไม่เป็นภาระต่องบประมาณประเทศ
- สรรหา และจูงใจให้คนรุ่นใหม่ที่มีขีดสมรรถนะสูงเข้ามาสู่ระบบราชการไทย สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
- เสริมสร้างระบบคุณธรรมและวางมาตรการที่เหมาะสมในการแต่งตั้ง โยกย้าย

๕) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชน และเครือข่ายต่างๆ สอดส่องเฝ้าระวัง ตรวจสอบ หรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบของบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้ที่เกี่ยวข้อง

- พัฒนาระบบตรวจสอบสาธารณะและผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก ที่ผ่านการฝึกอบรม เข้ามาดำเนินการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ

๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

- พัฒนางานบริการของภาครัฐสู่ความเป็นเลิศ เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้รับบริการ

- พัฒนาศูนย์กลางการให้บริการด้วยระบบ e-service และการจัดทำ web-portal จัดทำฐานข้อมูลงานบริการที่มีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนเข้าถึงการให้บริการของรัฐได้โดยสะดวก

- ยกกระดับประสิทธิภาพการให้บริการ การให้บริการ online ผ่านทางเว็บไซต์ และโทรศัพท์มือถือ

๗) การปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย และระเบียบ ข้อบังคับที่ล้าสมัย

- การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้เอื้ออำนวยต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจ ข้อตกลงระหว่างประเทศและการแข่งขันระหว่างประเทศ

- เพิ่มศักยภาพหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือภาคเอกชนและประชาชนได้

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น “ ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโล

จิตติภพของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ”

เป้าหมาย

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

๑.๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

๑.๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๑.๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

๒.๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓.๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

๓.๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๔.๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔.๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

๕.๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

๕.๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑) การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและ

นวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๒) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำรอบคอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๑.๓) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ และอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๔) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๑.๕) การปรับโครงสร้างการผลิต ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจน

ส่งเสริมการสร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒.๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาศักยภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรี้นรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๒.๓) การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำ

รายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๒.๔) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดการบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓.๑) การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๓.๒) การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขโรค พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓) การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓.๔) การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณสุขโรค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และ

เพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๒) การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๓) การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทย และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง

๕.๒) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๓) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๔) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูล

ฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๖) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑) การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๖.๒) การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓) การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔) การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงาน ที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๒.๔ ยุทธศาสตร์ไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand ๔.๐)

"Thailand ๔.๐ : สร้างความเข้มแข็งจากภายใน เชื่อมโยงเศรษฐกิจไทยสู่โลก"พลวัตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันซึ่งเป็นเรื่องที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ มีอยู่ด้วยกัน ๓ กระแสหลัก คือ

๑. Globalization ที่ทั่วโลกกำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งต่างๆเหล่านี้พร้อมกัน อาทิ

- กระแส Digitization ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้คนและรูปแบบในการทำธุรกิจ

- กระแส Urbanization ที่มีการกระจายตัวไปโดยรอบทุกคนเริ่มมีชีวิตความเป็นอยู่แบบคนเมือง มีการกระจายตัวทางความเจริญไปสู่ภูมิภาคมากขึ้น

- กระแส Commonization ที่เป็นเรื่องที่ผู้คนในโลกได้รับผลกระทบร่วมกันอย่างถ้วนทั่ว ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ การก่อการร้าย โรคระบาด ที่สามารถแพร่ไปในทุกภูมิภาคของโลก อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

๒. Regionalization กระแสการรวมกลุ่มกันในภูมิภาค ไม่ว่าจะ เป็นในเชิงของภูมิรัฐศาสตร์และภูมิ เศรษฐศาสตร์ การรวมกลุ่มดังกล่าวทำให้มีอำนาจต่อรองของประเทศที่อยู่ในกลุ่มสมาชิกเป็นอย่างดี

๓. Localization กระแสของการมีความเป็นท้องถิ่นและชุมชนอย่างเข้มข้น สกลนครเป็นตัวอย่างหนึ่งของการมี Locality ที่เข้มแข็ง เนื่องจากมีความเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ที่ชัดเจน รวมถึงมีศิลปะและวัฒนธรรมที่ สืบทอดและเชื่อมโยงคนในท้องถิ่นมายาวนาน

"Thailand ๔.๐" ประกอบด้วย ๒ แนวคิดสำคัญ

๑. "Strength from Within" คือการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน Strength from Within หรือ การสร้างความเข้มแข็งจากภายในนั้น มีกลไกในการขับเคลื่อนหลักอยู่ ๓ ตัว คือ

- การยกระดับนวัตกรรม (Innovation Driven Proposition) ของทุกภาคส่วนในประเทศ
- การสร้างสังคมที่มีจิตวิญญาณของความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur Driven Proposition)
- การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่าย (Community Driven Proposition)

ซึ่งทั้ง ๓ กลไกนี้ต้องขับเคลื่อนไปพร้อมๆ กันนวัตกรรมจะถูกยกระดับขึ้น ผ่าน Growth Engine ๓ ตัวใหม่ อันประกอบด้วย Green Growth Engine, Productive Growth Engine และ Inclusive Growth Engine การยกระดับนวัตกรรมเมื่อผนวกกับการสร้างสังคมที่มีจิตวิญญาณของผู้ประกอบการ จึงจะเอื้อให้เกิดการสร้าง Smart Enterprise ที่มีโมเดลการทำธุรกิจแบบใหม่ๆ มากมาย ท่ามกลาง Enabling Ecosystem ที่เอื้อให้เกิดการรังสรรค์นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ส่วนสุดท้ายของ Strength from Within คือการสร้าง ความเข้มแข็งในระดับฐานรากหรือชุมชน ซึ่งเมื่อผนวกความเข้มแข็งในระดับฐานรากกับการสร้างสังคมที่มีจิตวิญญาณ ผู้ประกอบการ จะก่อให้เกิดการขยับปรับเปลี่ยนสถานะของผู้คนในสังคม (Social Mobility) ผ่านการสร้างสังคม แห่งโอกาส (Society with Opportunity) ควบคู่ไปกับการสร้างสังคมที่สามารถ (Society with Competence)

๒. "Connect to the World" เมื่อภายในเข้มแข็งแล้ว ก็ต้องเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในกับเศรษฐกิจโลก และเมื่อโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศเกิดความเข้มแข็งแล้ว การเชื่อมโยงภายนอก (Connect to the World) เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินควบคู่กันไป ซึ่งในส่วนนี้ ประกอบด้วย ๓ ระดับด้วยกัน คือ

๒.๑) Domestic Economy เศรษฐกิจภายในประเทศ

๒.๒) Regional Economy เศรษฐกิจภูมิภาค

๒.๓) Global Economy เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจในประเทศ เมื่อเชื่อมโยงกับแนวคิดการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก จะ ก่อให้เกิดการเติมเต็มพลังในท้องถิ่น (Local Empowerment) ผ่านการค้าและการลงทุนในท้องถิ่น การจ้าง งานในท้องถิ่น และนำไปสู่ความเป็นเจ้าของของคนในท้องถิ่น ขณะเดียวกัน การผนวก Domestic กับ Regional Economy เข้าด้วยกันจะเห็นภาพของ ASEAN ในภาพใหญ่ และ CLMVT ในภาพที่เล็กลงมา ซึ่งส่วนนี้จะสอดคล้อง กับแนวคิด "CLMVT As Our Home Market" ที่รัฐบาลชุดนี้กำลังผลักดันอยู่ ผ่านการเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดทั้ง ในระดับรัฐบาลกับรัฐบาล ธุรกิจกับธุรกิจ และประชาชนกับประชาชน สุดท้าย เป็นการเชื่อมโยง Regional กับ Global Economy ขยายความเชื่อมโยงและเรียกร้อย ASEAN เข้าด้วยกัน เพื่อเป็นพลังต่อรองกับส่วนอื่นๆ ของ ประชาคมโลกผ่านบทบาทในมิติทางภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์ของภูมิภาคแห่งนี้

ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงใหม่

ยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงใหม่ (มติคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเป็นธรรมในสังคม (มี ๕ กลยุทธ์)

- กลยุทธ์ที่ ๑ การจัดบริการทางสังคมตามสิทธิขั้นพื้นฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๒ การลดความเหลื่อมล้ำและการคุ้มครองสิทธิทางสังคม
- กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดระเบียบการให้บริการขนส่งสาธารณะรับจ้าง
- กลยุทธ์ที่ ๔ การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
- กลยุทธ์ที่ ๕ การสร้างความปรองดองสมานฉันท์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน (มี ๕ กลยุทธ์)

- กลยุทธ์ที่ ๑ การปฏิรูปการศึกษา
- กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างความรู้ให้กับประชาชนมีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาด้านสาธารณสุข
- กลยุทธ์ที่ ๓ การเสริมสร้างและพัฒนาสุขภาพของประชาชน
- กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างค่านิยม จิตสำนึก และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย
- กลยุทธ์ที่ ๕ การจัดทำนวัตกรรมในการส่งเสริมการพัฒนาและความมั่นคงของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรความมั่นคงของอาหารและพลังงาน (มี ๓ กลยุทธ์)

- กลยุทธ์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
- กลยุทธ์ที่ ๒ การแก้ไขปัญหาเกษตรกรและการประมงอย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาพลังงานทางเลือก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน (มี ๒ กลยุทธ์)

- กลยุทธ์ที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (มี ๒ กลยุทธ์)

- กลยุทธ์ที่ ๑ การปรับระบบโครงสร้างพื้นฐานในการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค
- กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมแรงงานในการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มรายได้ของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (มี ๒ กลยุทธ์)

- กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าไม้และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ ให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในการใช้บริการอย่างแท้จริง (มี ๑ กลยุทธ์)

- กลยุทธ์ที่ ๑ การปรับปรุงการบริหารรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๘ การปรับปรุงระบบโทรคมนาคมเทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต ให้ทัดเทียมอาเซียนและประชาคมโลก (มี ๒ กลยุทธ์)

- กลยุทธ์ที่ ๑ การปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของชาติให้ทัดเทียมอาเซียนและประชาคมโลก
- กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับปรุงเทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๙ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างยั่งยืน (มี ๑ กลยุทธ์)
 กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระบบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

๑. แผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๙)

แผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๙) (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘) ได้แบ่งยุทธศาสตร์บริหารจัดการน้ำเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภค

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความมั่นคงของน้ำภาคการผลิต (เกษตรและอุตสาหกรรม)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการน้ำท่วมและอุทกภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการคุณภาพน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ฟื้นฟูสภาพป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมและป้องกันการพังทลายของดิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการ

๒. สรุปกิจกรรมการดำเนินงานตาม Road Map ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

สรุปกิจกรรมการดำเนินงานตาม Road Map ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘)

๑) การช่วยเหลือปัจจัยการผลิต การสนับสนุนเครื่องจักรกลการเกษตร การสนับสนุนสหกรณ์ชุมชน การช่วยเหลือเรื่องโรงสี โรงอบ ศูนย์แปรรูปในชุมชน โครงการฟุ้งน่อง (โดยภาคเอกชน) และการดำเนินการเกี่ยวกับ Social Business

๒) การบริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภัยแล้ง การขุดบ่อน้ำบาดาลการขุดลอกคูคลอง และการรองรับน้ำฝนนอกเขตพื้นที่เขื่อน

๓) การจัดระเบียบการประมงให้ครอบคลุมทั้งการประมงน้ำลึก การประมงน้ำตื้น การประมงทะเลชายฝั่ง การประมงทะเลนอกชายฝั่ง การประมงน้ำจืด

๔) การคืนพื้นที่ป่า และจัดหาที่ดินให้แก่ผู้ไม่มีที่ทำกิน

๕) การจัดให้มีร้านขายสินค้าราคาถูกในทุกพื้นที่

๖) การจัดหาพื้นที่เพื่อทำการค้า

๗) การช่วยเหลือ SMEs

๘) การแก้ไขปัญหาหนี้ภาคครัวเรือน และ Nano-Finance

๙) การแก้ไขปัญหาด้านการศึกษา ทั้งในเรื่องของคุณภาพการสอนของครู หนี้สินครู คุณภาพของนักเรียน หลักสูตรการเรียนการสอนระบบการประเมินการเรียนการสอน

๑๐) การดูแลประชาชนเรื่องที่อยู่อาศัย

๑๑) การขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy)

๑๒) การปรับปรุงให้ระบบการให้บริการสุขภาพทั้ง ๓ ระบบ (กองทุนหลักประกันสังคม และการเบิกค่ารักษาพยาบาลของข้าราชการ) เป็นมาตรฐานเดียวกันและลดความเหลื่อมล้ำของการใช้สิทธิ

๑๓) การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม (อัยการ ศาล ทนาย)

๑๔) การแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ ได้แก่ (๑) การปรับปรุงมาตรฐานการบินพลเรือนของไทยตามแนวทางขององค์การการบินพลเรือนของไทยตามแนวทางขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (๒) การดำเนินการเกี่ยวกับการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (๓) การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ และการจัดทำรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ (๔) การดำเนินการตามคำแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน และ (๕) การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว

๓. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจสินค้าและบริการฮาลาล (พ.ศ. ๒๕๕๙- ๒๕๖๓)

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจสินค้าและบริการฮาลาล (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓) (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตและส่งออกสินค้าและบริการฮาลาลที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียนและของโลกเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้และความเชื่อมั่นในสินค้าฮาลาลของไทย และเพื่อส่งเสริมการพัฒนาภาคบริการฮาลาลให้ขยายตัวมากขึ้น ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนามาตรฐานและการตรวจรับรองฮาลาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมสร้างศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการฮาลาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการตลาดฮาลาลสู่สากลและ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์ฮาลาลเพื่อสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมฮาลาล

๔. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

๑) ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ (เสนอคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘) เห็นชอบกิจการเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษกำหนดและตั้งในเขตพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจำนวน ๑๓ กลุ่มกิจการ ประกอบด้วย

๑.๑) อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง

๑.๒) เซรามิกส์

๑.๓) อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง

๑.๔) อุตสาหกรรมผลิตเครื่องเรือน

๑.๕) อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

๑.๖) การผลิตเครื่องมือแพทย์

๑.๗) อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักร และชิ้นส่วน

๑.๘) อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๑.๙) การผลิตพลาสติก

๑.๑๐) การผลิตยา

๑.๑๑) กิจการโลจิสติกส์

๑.๑๒) นิคมหรือเขตอุตสาหกรรมและ

๑.๑๓) กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

๒) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การสร้างความเชื่อมโยงธุรกิจชุมชน ธุรกิจเพื่อสังคม วิสาหกิจเพื่อสังคม วิสาหกิจเพื่อสังคม กับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบตามที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติรายงานการสร้างความเชื่อมโยงธุรกิจชุมชน ธุรกิจเพื่อสังคม วิสาหกิจเพื่อสังคม กับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ตามข้อสั่งการของหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ สรุปคือ จะต้องทำให้การพัฒนาในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษกับชุมชนมีความเชื่อมโยงกันโดยใช้ธุรกิจชุมชน (Community Business) ซึ่งเป็นการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการรวมกลุ่มในชุมชนเพื่อสร้างอำนาจต่อรอง

ทางเศรษฐกิจและนำกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชนไปลงทุนเพื่อให้ได้ผลกำไรกลับมาสู่ชุมชนภายใต้ระบบสหกรณ์ชุมชนมิใช่ระบบสหกรณ์แบบปันผลนิยม

๕. สรุปผลการประชุมหารือร่วมระหว่างคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) กับภาคเอกชน

สรุปผลการประชุมหารือร่วมระหว่างคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) กับภาคเอกชน (ข้อมูลคำกล่าวนายกรัฐมนตรีในรายการคืนความสุขให้คนในชาติ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘) กำหนดแนวทางในการดำเนินงาน เป็นแผนปฏิบัติการ ๖ ด้าน คือ

๑) ด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค เน้นการแสวงหาพันธมิตรและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ในการสร้างความสอดคล้องในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒) ด้านการพัฒนา คลัสเตอร์ ตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น ภาคการเกษตร ท่องเที่ยว การบิน การรักษาพยาบาล นำมาเชื่อมโยงกันและผลักดันให้เกิดการทำงานร่วมกัน ในระดับท้องถิ่น ประเทศภูมิภาคให้เกื้อกูลต่อกัน

๓) ด้านการพัฒนาเชิงศักยภาพ ประกอบด้วยการจัดทำศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Data Center) เพื่อจะให้มีการพัฒนาการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างทั่วถึง และส่งเสริมการนำไปใช้ประโยชน์ ในด้านการค้า การลงทุน อุตสาหกรรม การส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และการวิจัยและพัฒนาภายใต้ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ให้มีการจัดตั้ง “ศูนย์วิจัย” ซึ่งมีทั้งในส่วนของสถาบันการศึกษา และในส่วนของ “ศูนย์ส่งเสริมการลงทุน” ภาคเอกชน ร่วมกับสถานศึกษาหรือของรัฐ เพื่อที่จะสามารถบังคับวิถีได้ว่าจะเดินหน้าประเทศไปอย่างไร วิจัยเรื่องอะไร แล้วนำสู่การผลิตในเรื่องอะไร ให้ชัดเจนขึ้น

๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยปฏิรูปการศึกษาให้ผลิตคนให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้ง การพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งด้านทักษะและวิชาชีพ รวมความถึงด้านภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้านหรือภาษาของประเทศที่มาลงทุนในบ้านเราที่มีหลายประเทศ หลายภาษาด้วยกัน เพื่อจะรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานในปีหน้านี้ในการลงทุนของประชาคมอาเซียนด้วย

๕) ด้านการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ อาทิ มาตรการอำนวยความสะดวก – ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) เพื่อประโยชน์กับนักลงทุนชาวไทย ชาวต่างชาติ รวมทั้ง การพัฒนากระบวนการทางศุลกากร อาทิ การขึ้นทะเบียนผู้เสียภาษี มีการเชื่อมโยงบัตรประชาชนกับข้อมูลการเสียภาษี

๖) ด้านการจัดการข้อมูลภายใต้แผนปฏิบัติการ เพื่อบริหารจัดการข้อมูล ในการที่จะสื่อสารประชาสัมพันธ์ ข้อมูลภาครัฐ สร้างความรู้ความเข้าใจ ในลักษณะเชิงรุก เพื่อจะใช้ในการบูรณาการแล้วเพื่อสร้างความประสานสอดคล้องเกื้อกูลซึ่งกันและกันในทุกมิติที่กล่าวมา

๖. ยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)

ยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเตรียมพร้อมของทุกภาคส่วนให้พร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและศักยภาพให้คน ชุมชน และสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การฉีกกำลังและบูรณาการแผนในทุกระดับ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๕

กระทรวงคมนาคมได้บูรณาการความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม ความปลอดภัยในการเดินทางและการขนส่ง รวมทั้งสร้างโอกาสสำหรับการใช้ประโยชน์สูงสุดจากการเป็นประชาคมอาเซียน ตามเป้าหมายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งมุ่งเน้นประเด็นท้าทายของการพัฒนาที่จะสนับสนุนการปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าที่พึ่งพาทางถนนเป็นหลักไปใช้การขนส่งหลักที่เป็นรูปแบบที่มีต้นทุนต่อหน่วย ต่ำกว่า และการเชื่อมต่อการเดินทางและการขนส่งกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการยกระดับความปลอดภัยในการเดินทางและการขนส่งไปสู่ศูนย์กลางของภูมิภาคทั่วประเทศ โดยแผนงานการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๕ สรุปดังนี้

๑) **แผนงานการพัฒนาโครงข่ายรถไฟระหว่างเมือง** การพัฒนาโครงข่ายรถไฟระหว่างเมืองจะดำเนินการปรับปรุงระบบอุปกรณ์และโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทางราง และพัฒนาระบบรถไฟทางคู่ที่มีความพร้อมดำเนินการ ๖ สายแรก และเร่งผลักดันให้สามารถดำเนินการก่อสร้างทางคู่ขนาดรางมาตรฐาน (Standard Gauge) เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและสาธารณรัฐประชาชนจีน (จีนตอนใต้) เพื่อให้รถไฟเป็นทางเลือกใหม่ของการเดินทาง และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศ

๒) **แผนงานการพัฒนาโครงข่ายขนส่งสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ และปริมณฑล** โดยจะเร่งรัดขยายเส้นทางรถไฟในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง เปลี่ยนรถโดยสารประจำทางให้ประชาชนได้ใช้รถที่ได้มาตรฐาน ลดมลพิษในเขตเมือง ปรับปรุงถนนและสะพาน เพื่อลดความแออัดของปริมาณจราจรในพื้นที่ต่างๆ รวมทั้งการพิจารณาความเป็นไปได้ในการพัฒนาถนนเลียบริมแม่น้ำเจ้าพระยาในเขตกรุงเทพมหานคร

๓) **แผนงานการเพิ่มขีดความสามารถทางหลวงเพื่อเชื่อมโยงฐานการผลิตที่สำคัญของประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน** โดยปรับปรุงถนนเชื่อมโยงแหล่งเกษตรและแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการปรับปรุงโครงข่ายถนนระหว่างเมืองหลักและเชื่อมเมืองหลักกับด่านพรมแดนให้เป็น ๔ ช่องจราจร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านศุลกากร การก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองในเส้นทางที่มีความจำเป็น ตลอดจนผลักดันการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งทางถนน เช่น จุดพักรถบรรทุก สถานีขนส่งสินค้า ศูนย์เปลี่ยนถ่ายระหว่างการขนส่งทางรางกับทางถนน เพื่อให้เกิดระบบขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ สามารถรองรับการค้า การลงทุนที่จะสูงขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๔) **แผนงานการพัฒนาโครงข่ายการขนส่งทางน้ำ** โดยการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาท่าเรือลำน้ำและท่าเรือชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยและทะเลอันดามัน เพื่อประโยชน์ในการขนส่งสินค้าทั้งภายในและระหว่างประเทศ และเป็นการเปิดประตูการขนส่งด้านฝั่งทะเลอันดามันที่สามารถเชื่อมโยงเป็นสะพานเศรษฐกิจกับท่าเรือฝั่งอ่าวไทย รวมทั้งเป็นทางเลือกในการขนส่งที่ประหยัดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ใหม่

๕) **แผนงานการเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศ** โดยการเร่งผลักดันการพัฒนาท่าอากาศยานหลักที่เป็นประตูการขนส่งของประเทศ ให้ได้มาตรฐานสากล สามารถรองรับความต้องการของประชาชนผู้เดินทางไปอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการใช้ประโยชน์ท่าอากาศยานในภูมิภาคให้มีบทบาทมากขึ้นในกิจกรรมด้านการบินและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการส่งเสริมการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมการบินของประเทศ และการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาห้วงอากาศของไทยให้สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่อความมั่นคงและการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม

๘. ยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๑

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นกระทรวงหลักในการบริหารจัดการและบูรณาการทุกภาคส่วน เพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุขประชาชน”

พันธกิจ (Mission)

๑. กำกับดูแล จัดระบบการบริหารการปกครองส่วนภูมิภาค การปกครองท้องถิ่น และการปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งเสริม พัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๒. รักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงภายใน และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศ
๓. อำนวยความเป็นธรรมและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในระดับพื้นที่
๔. ส่งเสริมการพัฒนาเมือง โครงสร้างกายภาพ การใช้ประโยชน์ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๖. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเชิงบูรณาการ
๗. ให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานเพื่อการบริหารและพัฒนาประเทศ

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

๑. กลไกหลักในการเชื่อมประสานและขับเคลื่อนนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่
๒. กลไกหลักในการสร้างเครือข่ายความมั่นคงและภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อให้สังคมเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากชุมชนที่เข้มแข็ง
๒. การพัฒนาเมือง โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการที่ดินเพื่อเชื่อมโยงโอกาสสู่ประชาคมอาเซียน
๓. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายอย่างยั่งยืน ภายใต้วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. การสร้างเสริมความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงภายใน การอำนวยความเป็นธรรมและการพัฒนากฎหมาย/บังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรมในสังคม
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพิบัติภัย (ภัยพิบัติ) โดยสร้างความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน
๖. การพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรในการบริหารจัดการแบบบูรณาการโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ และเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและอาหารส่งออกของประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕ แนวทาง ดังนี้

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

๑) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ศรีสะเกษ) ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พร้อมทั้งยกระดับเกษตรอินทรีย์ และยกระดับการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ไทยให้เท่าเทียมและเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๒) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ ในพื้นที่ตอนบนของภาค (เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม) และตอนล่างของภาค (ศรีสะเกษ อุบลราชธานี) อาทิ พืช ผัก ผลไม้ และดอกไม้ รวมทั้งส่งเสริมโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่สกลนคร มุกดาหาร นครพนม ส่วนโคนมในพื้นที่นครราชสีมา และอุบลราชธานี

๓) สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้ นำร่องในจังหวัดอำนาจเจริญ กาฬสินธุ์ และขอนแก่น โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้เข้มแข็ง ส่งเสริมการออมและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ โดยยึดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการ ๑ ไร่ ๑ แสน ส่งเสริมการเรียนรู้จากกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จให้เป็นต้นแบบ รวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่น

๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๑) พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร โดยสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมอาหารของภาค สร้างเครือข่ายระหว่างเอกชน สถาบันการศึกษา และภาครัฐราชการ เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล เทคโนโลยี นวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่มี มูลค่าสูงและตรงตามความต้องการของตลาด

๒) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหมในพื้นที่ขอนแก่น นครราชสีมา และสุรินทร์ กลุ่มผ้าฝ้ายอ้อมครามในพื้นที่สกลนครสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรม เพิ่มคุณค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่น ๆ โดยยกระดับผู้ประกอบการและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๓) เพิ่มศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทนในพื้นที่ขอนแก่น กาฬสินธุ์ นครราชสีมา ชัยภูมิ อุบลราชธานี และให้เกิดความสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน โดยสนับสนุนการจัดการพื้นที่เกษตรกรรมที่ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชพลังงาน สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนด้วยเทคโนโลยีที่ใช้งาน ได้ง่าย พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพในภาคการผลิตชุมชนและท้องถิ่น ให้มากขึ้น

๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรมอารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ และกีฬาสู่นานาชาติ

๑) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา ท่องเที่ยว เชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรม และอารยธรรมขอมในพื้นที่จังหวัด บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา การท่องเที่ยววัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดหนองคาย นครพนม มุกดาหาร และการ

ท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ โดยเพิ่มนวัตกรรมบริการท่องเที่ยวให้ตอบสนองความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมาย เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้หลากหลาย พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี รวมทั้งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชนและท้องถิ่น

๒) พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย - อุดรธานี - หนองบัวลำภู - หนองคาย - สปป.ลาว โดยเร่งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงพื้นที่และเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ โดยการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) และตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาค

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล และสร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) ขนาดเล็ก ในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร โดยพัฒนาระบบส่งน้ำและการกระจายน้ำ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในช่วงฤดูแล้ง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่ โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม

๕. พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำเลย ชัยภูมิ อุดรธานี สกลนคร โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ปานนอกเขตอนุรักษ์ในแต่ละแห่งให้ชัดเจน เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและป้องกันการบุกรุก คุกคามป่าไม้และพื้นที่ชุ่มน้ำอนุรักษ์ทรัพยากรดินและพื้นที่ต้นน้ำให้สมบูรณ์

๒.๑๕ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ตอบสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความมั่นคงและการบูรณาการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การป้องกัน ลดผลกระทบและปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเพิ่มประสิทธิภาพ กลไกและองค์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการ

๒.๑๖ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

ได้ให้ความสำคัญกับ ประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑) การพัฒนาการค้าชายแดนและสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อการร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการผลิตแบบ Contact Farming กับ สปป.ลาว และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองและด่านชายแดนให้สะดวก รวดเร็ว เอื้อต่อการค้าการลงทุน

๒) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า เช่น จัดทำเวลาทำการของด่าน มุกดาหาร - -สะหวันนะเขต และด่านสะหวัน - ลาวบาว ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การให้สัตยาบันภาคผนวก และพิธีสารแนบท้ายการค้าเนินการความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Cross - Border Transportation Agreement : GMS CBTA) เพื่ออำนวยความสะดวกการผ่านแดนของคนและสินค้าในอนุภูมิภาค การร่วมมือไทยและลาวพัฒนา Single Window Inspection : SWI เพื่อให้เอื้อต่อการตรวจปล่อยสินค้า ณ จุดเดียว Single Stop Inspection : SSI ที่ด่านมุกดาหาร - สะหวันเขต

๓) พัฒนาการท่องเที่ยว โดยเน้นท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมประเพณีเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรโดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเน้นส่งเสริมให้พื้นที่ชลประทานเป็นพื้นที่เกษตรก้าวหน้า ผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ และผลไม้ และการขยายปลูกพืชเศรษฐกิจใหม่ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ให้มากขึ้น ควบคู่กับการสนับสนุนการทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

๕) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเปิดประตูสู่อินโดจีน โดยยกระดับการศึกษา และส่งเสริม ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร

๔.๑ ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด (Positioning)

- ๑) การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
- ๒) การค้า การลงทุน
- ๓) การพัฒนาการท่องเที่ยว

๔.๒ วิสัยทัศน์ (Vision)

“ เป็นแหล่งเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลการค้า พัฒนาการท่องเที่ยว ”

๔.๓ พันธกิจ (Mission)

พันธกิจที่ ๑ บริหารยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ ๒ ประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนในจังหวัด สกลนครอย่างบูรณาการ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

พันธกิจที่ ๓ กำกับตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการจังหวัดสกลนครตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๔.๔ ค่านิยม (Value)

“ อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร ”

อยู่สกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสกลนคร ทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัยอันมีความหลากหลายเชื้อสายเผ่าพันธุ์ มีวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อศรัทธาในศาสนา พุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม รวมทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่จากภูมิลำเนาอื่นๆ ที่เข้ามาปฏิบัติงานและหรือมาประกอบสัมมาอาชีพอยู่ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร

รักสกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัย ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดสกลนคร ต่างมีหัวใจและจิตวิญญาณของความรักความผูกพันกับจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นเมืองที่น่าอยู่ ด้วยภูมิอากาศ ธรรมชาติ รักศรัทธา คุณธรรมทางศาสนา มีจิตสำนึกห่วงหาอาทรความเป็นสกลนคร

ทำเพื่อสกลนคร หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัยที่ปฏิบัติงานในจังหวัดสกลนคร ข้าราชการที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสกลนคร ไปปฏิบัติงานในจังหวัดอื่นๆ มีความรักสกลนคร การปฏิบัติหน้าที่การงาน การประกอบสัมมาอาชีพ เป็นการทำงานด้วยหัวใจเพื่อจังหวัดสกลนคร จึงต้องเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน ยึดมั่น ถือมั่นในความถูกต้อง ดีงาม กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๔.๕ เป้าประสงค์รวม (Goal)

“ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม และรายได้ของประชาชน ”

ตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดสกลนคร (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา
- ๒) รายได้ต่อหัวต่อปีของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา
- ๓) จำนวนฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๓๐๐ แปลง/ฟาร์ม

๔.๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ชื่อประเด็นยุทธศาสตร์
๑	การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒	การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
๔	การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
๕	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร

นโยบายการพัฒนาจังหวัดสกลนคร

ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ได้กำหนดนโยบายการพัฒนาจังหวัดสกลนคร โดยยึดหลักการทำงาน “สกลนคร” คือ

- ส : สถาบันพระมหากษัตริย์ สามธรรม และสามตำหนักจรรยา
- ก : เกษตร
- ล : ลงทุนและการค้า

น : เมื่อนำอยู่

ค : คน หมู่บ้าน/ชุมชน

ร : ร่วมมือทำงาน

โดยมีแนวทางพัฒนาจังหวัดสกลนคร ที่สำคัญ ๓ แนวทาง ได้แก่

๑. ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวจังหวัดสกลนครให้มีชื่อเสียง
๒. ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตร วิทยาศาสตร์ วิสาหกิจชุมชน และสินค้า OTOP
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการค้าการลงทุน

ความต้องการของประชาชนในจังหวัดสกลนคร

จังหวัดสกลนคร ได้มีคำสั่งที่ ๒๖๑๗ / ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดสกลนคร เพื่อทำหน้าที่การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานแต่ละด้านและวิเคราะห์ข้อมูล พิจารณาก่อนกรองและคัดเลือกแผนงาน/โครงการของแต่ละส่วนราชการ เพื่อใช้ในการจัดทำและทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี ของจังหวัดสกลนคร

ข้อมูลความต้องการของประชาชนในจังหวัดสกลนคร จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร สรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ ทั้งแหล่งน้ำอุปโภค-บริโภค และการเกษตร
- ๒) การบริหารจัดการระบบน้ำบาดาลในพื้นที่ขาดแคลนน้ำ
- ๓) การขยายระบบประปาภูมิภาค ประปาหมู่บ้าน ให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน
- ๔) การขยายเขตการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๕) การปรับปรุง ซ่อมแซม ขยายเส้นทางคมนาคมทางบกให้ได้มาตรฐาน และครอบคลุมทุกเส้นทาง
- ๖) การพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงสู่การค้าและการลงทุนในอนุภูมิภาค
- ๗) การขยายเขตโทรศัพท์สาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
- ๘) การปรับปรุงระบบระบายน้ำเพื่อป้องกันการท่วมขังของน้ำในฤดูฝน

ด้านเศรษฐกิจ

- ๑) การให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ ด้านเกษตรกรรม หัตถกรรม อุตสาหกรรม การค้าและการลงทุน
- ๒) การส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ กลุ่มสหกรณ์ ศูนย์รวมสินค้าการเกษตรและสินค้าแปรรูป
- ๓) การจัดตั้งตลาดกลางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ ผ้าไหม ผ้าคราม คุณภาพ P.GMP.
- ๔) การจัดตั้งศูนย์รวมสินค้าการเกษตรและสินค้าแปรรูป
- ๕) การขยายช่องทางการตลาด พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์สินค้าท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
- ๖) การจัดหาแหล่งเงินทุน หรือจัดตั้งกองทุนกู้ยืมสำหรับการประกอบอาชีพ
- ๗) การพัฒนาสภาพพื้นที่มีอุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการเพาะปลูก
- ๘) การปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร การปรับปรุงบำรุงดินให้เหมาะสมกับการปลูกพืชแต่ละชนิด
- ๙) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรมและธรรมชาติ
- ๑๐) การควบคุมราคาปัจจัยการผลิต เช่น เครื่องมือเกษตร อุปกรณ์เกษตร ค่าแรงงาน
- ๑๑) การส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนเพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย
- ๑๒) การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ การปรับปรุงคุณภาพพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ให้มีคุณภาพ

๑๓) การส่งเสริมกลุ่มทอผ้าอ้อมคราม

๑๔) การกำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำให้สอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบัน

ด้านการศึกษา

๑) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกมิติ เพื่อเชื่อมโยงสู่การบริหารการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่

๒) การพัฒนาด้านการศึกษาที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพของประชาชนในจังหวัด

๓) การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคลเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๔) การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในการประกอบอาชีพและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน

๕) การพัฒนาศักยภาพสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การกีฬาและนันทนาการ

๖) การส่งเสริมการดำเนินงานโรงเรียนในฝันและส่งเสริมกิจกรรมของเด็กและเยาวชน

๗) การส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจากปราชญ์ชาวบ้าน

ด้านศาสนา และวัฒนธรรม

๑) การบำรุง ส่งเสริม และรักษาจารีตประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒) การรณรงค์ให้พุทธศาสนิกชนในจังหวัด อารังไว้ซึ่งศีลธรรมอันดีงามตามพระพุทธศาสนา

๓) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางพุทธธรรม และการเรียนรู้เชิงธรรมะ

ด้านสาธารณสุข

๑) การส่งเสริมสุขภาพ พลานามัยของประชาชน โดยบูรณาการให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเพื่อการดูแลตัวเองในเบื้องต้น

๒) การขยายจุดให้บริการด้านสุขภาพ ศูนย์สุขภาพชุมชนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๓) การส่งเสริมหมู่บ้านปลอดเหล้าและการพนันในงานศพ

๔) การส่งเสริมและรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคติดต่อ

๕) การเพิ่มอัตราอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ในพื้นที่

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) การตรวจสอบและควบคุม มิให้ประชาชนบุกรุกที่สาธารณะ และตัดไม้ทำลายป่า

๓) การส่งเสริมการปลูกป่า และเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้พื้นที่ป่าชุมชน

๔) การสร้างสวนสาธารณะ สนามกีฬา เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน

๕) การจัดหาที่ทิ้งขยะเพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะ

๖) การป้องกันแก้ไขปัญหาอุทกภัยอย่างยั่งยืน

๗) การรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนถึงพิษภัยจากการใช้สารเคมี

๘) การขยายพื้นที่ป่าชุมชนที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันให้กว้างขึ้น เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว

ด้านการบริหาร และความมั่นคง

- ๑) การให้ความรู้เกี่ยวกับโทษพิษภัยของยาเสพติด
- ๒) การป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดที่เฝ้ายาม เพื่อให้ผู้ที่กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว
- ๓) การประชุมประชาคมหมู่บ้าน ตำบล ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- ๔) การให้ความรู้แก่บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารงาน และการให้บริการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว
- ๕) การบังคับใช้กฎหมาย ควรเป็นไปด้วยความเที่ยงตรง เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ
- ๖) การสร้างจิตสำนึก เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมให้คนทำดี คิดดี ในทุกหน่วยงานทุกระดับ
- ๗) การให้ภาครัฐแก้ไขปัญหาความยากจน ยาเสพติด ภัยพิบัติ
- ๘) การป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติดในพื้นที่
- ๙) การรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน
- ๑๐) การขยายเขตติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณจุดเสี่ยงภายในชุมชน
- ๑๑) การเสริมสร้างธรรมาภิบาลและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๑.๔ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร วิสัยทัศน์

“สกลนครถิ่นน่าอยู่ มุ่งสู่วัฒนธรรม รองรับ AEC ต้นแบบนำเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ และไฟฟ้า
๒. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาการศึกษาของประชาชน
๓. ส่งเสริมและเสริมสร้างการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย
๔. ส่งเสริมและเสริมสร้างการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกรรม
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมและเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. พัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานอื่น
๘. เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

เป้าหมายการพัฒนา(เป้าประสงค์)

๑. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภคและบริโภคอย่างทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๔. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง

๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืนครอบคลุมทุกพื้นที่
๗. ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง
๘. ประชาชนรู้จักสามัคคีและประเทศชาติมั่นคง

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ และ ๑๘ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ๑.๑ การพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
- ๑.๒ การพัฒนาเกษตรกรและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง
- ๑.๓ การพัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้าเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่าย
- ๑.๔ การพัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

- ๒.๑ การพัฒนาส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมธุรกิจสร้างสรรค์
- ๒.๒ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๓ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมอาชีพ

ยุทธศาสตร์ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

- ๓.๑ การพัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้
- ๓.๒ การพัฒนาจัดระบบการศึกษาให้ทั่วถึง
- ๓.๓ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการสุขภาพอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

- ๔.๑ การพัฒนาการจัดการ การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- ๔.๒ การพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี
- ๔.๓ การสาธิตและส่งเสริมด้านพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

- ๕.๑ การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
- ๕.๒ การพัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย
- ๕.๓ การพัฒนาองค์กรและบุคลากร
- ๕.๔ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครอง
- ๕.๕ กำหนดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยในสถานศึกษาทุกระดับ

๕.๖ เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนา

“ ชุมชนน่าอยู่ ผู้คนมีความรู้ คู่คุณธรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง ”

พันธกิจ

- ๑) พัฒนาคคนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ให้มีคุณภาพ คุณธรรม มีการศึกษา ความรู้เท่าทันมีสุขภาพที่ดีพึ่งพาตนเองได้ เป็นชุมชนเข้มแข็ง มีความมั่นคงในการ ดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี
- ๒) ปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความเจริญก้าวหน้า และได้มาตรฐานสามารถใช้งานได้ ดียู่เสมอ
- ๓) ส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความเป็นอยู่ที่ดี พึ่งพาตนเองได้
- ๔) ใช้หลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานภายใน องค์กรให้เป็นเอกภาพและบริการให้เกิดประโยชน์สูงสุด ประชาชนมีความพึงพอใจ

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น

- ๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๓) ยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
- ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) การส่งเสริมการศึกษาก่อนวัยเรียนได้มาตรฐาน
- ๒) ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรง
- ๓) ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- ๔) การศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นได้รับการสืบสานอย่างยั่งยืน
- ๕) ชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน
- ๖) สังคมปกติสุข ชุมชนเข้มแข็ง
- ๗) การคมนาคมมีความสะดวก ปลอดภัยทั่วถึง
- ๘) ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึงข่าวสาร
- ๙) ประชาชนรู้รักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๒) รายได้ต่อหัวต่อปีของประชาชนเพิ่มขึ้น
- ๓) การคมนาคมมีความสะดวก เพิ่มขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	๑. พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ๒. พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้าน การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่ ๓. พัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนงานกีฬาและนันทนาการ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว	- ส่งเสริมและสนับสนุนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	- ส่งเสริมการเกษตร และสร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้ประชาชน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ อนุรักษ์แหล่งน้ำ การบริหารจัดการขยะ
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยมุ่งสร้างและบูรณะถนน แหล่งน้ำ และสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ๒. ดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ให้ความรู้และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความสามัคคี
ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
	ปรองดอง สมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ ๓. การพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการประชาชนและการปฏิบัติงาน และพัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้พร้อมบริการประชาชน

๒.๖ กลยุทธ์

๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

- ๑.๑) กลยุทธ์การจัดการศึกษา และการสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา
- ๑.๒) กลยุทธ์การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

๑.๓) กลยุทธ์การสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิการ และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตสตรี เด็ก คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ยากจน

๑.๔) กลยุทธ์การส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันควบคุมโรค

๑.๕) กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัว

๑.๖) กลยุทธ์การส่งเสริมและการพัฒนาศักยภาพของเด็ก เยาวชน ชุมชน

อาสาสมัครและองค์กรเอกชน

๑.๗) การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพ

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทุน

๒.๑) กลยุทธ์การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา

ท้องถิ่น

๒.๒) กลยุทธ์การจัดให้มีและการบำรุงรักษา สถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

และสวนสาธารณะ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจกรรมและอุตสาหกรรม

๓.๑) กลยุทธ์การปรับโครงสร้างพื้นฐานระบบการผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์

๓.๒) กลยุทธ์การพัฒนาตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๓) กลยุทธ์การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์

๓.๔) กลยุทธ์การส่งเสริมการฝึกอบรมการประกอบอาชีพ

๓.๕) กลยุทธ์ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดการด้านการตลาด

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์รวมอาชีพและสิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์การอนุรักษ์ฟื้นฟูและบำบัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่

๕.๑) กลยุทธ์ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ ระบบ

สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๕.๒) กลยุทธ์การจัดทำผังเมือง

๕.๓) กลยุทธ์การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕.๔) กลยุทธ์การบริการประชาชน

๕.๕) กลยุทธ์การแก้ไขปัญหาเสพติด การทุจริต คอร์รัปชัน

๕.๖) กลยุทธ์การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๕.๗) กลยุทธ์การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

๕.๘) กลยุทธ์การพัฒนาองค์กรและบุคลากร

๕.๙) กลยุทธ์การจัดหาและพัฒนารายได้

๕.๑๐) กลยุทธ์การพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน

และหน่วยงานอื่น

๕.๑๑) กลยุทธ์เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ และ ๒๖ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ๑.๑) กลยุทธ์การจัดการศึกษา และการสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา
 - ๑.๒) กลยุทธ์การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ
 - ๑.๓) กลยุทธ์การส่งเสริมสุขภาพ การส่งเสริมสวัสดิการ และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตสตรี เด็ก คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ยากจน
 - ๑.๔) กลยุทธ์การส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันควบคุมโรค
 - ๑.๕) กลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัว
 - ๑.๖) กลยุทธ์การส่งเสริมและการพัฒนาศักยภาพของเด็ก เยาวชน ชุมชน อาสาสมัครและองค์กรเอกชน
 - ๑.๗) การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพ
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๒.๑) กลยุทธ์การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๒.๒) กลยุทธ์การจัดให้มีและการบำรุงรักษา สถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
- ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
- ๓.๑) กลยุทธ์การปรับโครงสร้างพื้นฐานระบบการผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์
 - ๓.๒) กลยุทธ์การพัฒนาตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๓.๓) กลยุทธ์การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์
 - ๓.๔) กลยุทธ์การส่งเสริมการฝึกอบรมการประกอบอาชีพ
 - ๓.๕) กลยุทธ์ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการจัดการด้านการตลาด
- ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์การอนุรักษ์ฟื้นฟูและบำบัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๕.๑) กลยุทธ์ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
 - ๕.๒) กลยุทธ์การจัดทำผังเมือง
 - ๕.๓) กลยุทธ์การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - ๕.๔) กลยุทธ์การบริการประชาชน
 - ๕.๕) กลยุทธ์การแก้ไขปัญหาเสพติด การทุจริต คอร์รัปชั่น
 - ๕.๖) กลยุทธ์การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - ๕.๗) กลยุทธ์การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม
 - ๕.๘) กลยุทธ์การพัฒนาองค์กรและบุคลากร
 - ๕.๙) กลยุทธ์การจัดหาและพัฒนารายได้
 - ๕.๑๐) กลยุทธ์การพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น
 - ๕.๑๑) กลยุทธ์เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น มุ่งพัฒนา ๘ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และความสงบเรียบร้อย การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การพัฒนาด้านสาธารณสุข การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา

๓.๑ การวิเคราะห์รอบการ จัดทำยุทธศาสตร์ขององค์ปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การสรุปสถานการณ์การพัฒนา

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ได้มีการพัฒนาและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงทั้งหมด เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ สภาพปัญหาความต้องการของประชาชนมีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความต้องการด้านการขยายไฟฟ้าสาธารณะเข้าสู่พื้นที่ทำการเกษตร การคมนาคมขนส่ง การระบายน้ำภายในหมู่บ้านในฤดูฝน ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก หลากๆ โครงการ/กิจกรรม เกินศักยภาพที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้นจะสามารถดำเนินการได้ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงครบตามแผนพัฒนาที่กำหนดไว้

๒) ด้านเศรษฐกิจ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ได้ส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ ให้ประชาชนเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว สนับสนุนให้ประชาชนดำเนินงาน ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาเศรษฐกิจในทุกรูปแบบ เพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็งในอนาคต ต่อไป

๓) ด้านสังคมศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และสาธารณสุข

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ได้ส่งเสริมความรู้และป้องกันการระบาดของยาเสพติด ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ รณรงค์ส่งเสริมหมู่บ้านปลอดยาเสพติด ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมๆ กัน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดียิ่งขึ้น

๔) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ได้รณรงค์ให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกประชาชนด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) ด้านการเมือง การบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ได้พัฒนาทางด้านการเมืองและการบริหาร เพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยการส่งบุคลากรไปอบรมสัมมนาหลักสูตรที่ตรงตามหน้าที่ต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการบริการให้สูงขึ้น รวมทั้งจัดซื้อหาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่างๆ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมการถ่ายโอนงานและการกระจายอำนาจจากส่วนภูมิภาค มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนา สรุปได้ดังนี้

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มของปัญหา
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน <ul style="list-style-type: none"> - เส้นทางคมนาคม - ไฟฟ้าสาธารณะ - ระบบประปาหมู่บ้าน - แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร 	ทั้งตำบล	ประชาชนทั่วไป	เพิ่มขึ้น อบต. ได้ปรับปรุงและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นประจำทุกปี แต่ประชาชนยังมีความต้องการเพิ่มเติมอีกมาก
๒. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ <ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยการผลิต - อุปกรณ์และเครื่องมือในการประกอบอาชีพ 	ทั้งตำบล	กลุ่มอาชีพ/ กลุ่มเกษตรกร / ประชาชนทั่วไป	ทรงตัว อบต. ได้ส่งเสริมอาชีพต่างๆ ให้ประชาชนเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว สนับสนุนให้ประชาชนดำเนินงาน ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจในทุกรูปแบบ เพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็งในอนาคต แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ
๓. ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม <ul style="list-style-type: none"> - สวัสดิการสังคม - การมีส่วนร่วมของประชาชน - ความรู้ความเข้าใจในปัญหาสุขภาพ - คุณภาพการศึกษา - ทุนและอุปกรณ์การศึกษา - สถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ - วัดและวัฒนธรรมในหมู่บ้าน - งานประเพณีต่างๆ 	ทั้งตำบล	ประชาชนทั่วไป	ด้านสังคม ทรงตัว ยังขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนในการกำหนดแนวทางและร่วมแก้ไขปัญหา ด้านการศึกษา ลดลง อบต. ได้ร่วมเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา ร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่ เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ศาสนาวัฒนธรรม ลดลง อบต. ให้การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมทางศาสนา ประเพณีต่างๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มของปัญหา
๔. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม <ul style="list-style-type: none"> - โรคระบาดและโรคติดต่อต่างๆ - สุขภาพอนามัย - ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล - ทรัพยากรธรรมชาติ - จิตสำนึกอนุรักษ์ 	ทั้งตำบล	ประชาชนทั่วไป	<p>ด้านสาธารณสุข ทรงตัว อบต. ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณด้านการสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ยังเป็นไปด้วยความล่าช้า เนื่องจากขาดการมีส่วนร่วมที่ดีและมีประสิทธิภาพจากผู้เกี่ยวข้องในระดับหมู่บ้าน</p> <p>ด้านสิ่งแวดล้อม ลดลง อบต. ได้ให้ความสำคัญในการปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ต่างๆ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ประชาชนมีจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น</p>
๕. ด้านการเมือง การบริหาร	ทั้งตำบล	คณะผู้บริหาร / สภาท้องถิ่น	<p>ลดลง อบต. ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากร ทั้งผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้มีโอกาสในพัฒนาศักยภาพและความรู้เพิ่มเติม โดยการจัดส่งเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ พร้อมทั้งชี้แจงให้ความเข้าใจในปัญหาต่างๆ เป็นอย่างดี ทำให้เกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน พร้อมกับการจัดกิจกรรมร่วมกันเป็นระยะๆ ทำให้เกิดความสมานฉันท์ สัมครสมานสามัคคีกัน</p>

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ได้ข้อมูลดังนี้

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๑) ประชาชนให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง</p> <p>๒) ระบบการบริหารจัดการขององค์กรมีความเข้มแข็ง</p> <p>๓) การเมืองท้องถิ่นเข้มแข็ง ไม่แตกแยก</p> <p>๔) พื้นที่ใกล้หนองหาร มีแม่น้ำลำห้วยเชื่อมหนองหาร และพื้นที่ทั่วไปอุดมสมบูรณ์ มีพื้นที่ป่าที่ทำกินมากกว่าที่อยู่อาศัยของประชาชน</p> <p>๕) ด้านการศึกษามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ</p> <p>๖) นโยบายการบริหารมุ่งการบริการและผลสัมฤทธิ์ของงาน</p>	<p>๑) การรวมตัวของกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกรยังไม่เข้มแข็ง</p> <p>๒) เกษตรกรส่วนใหญ่ยากจน มีปัญหาหนี้สินเรื้อรัง</p> <p>๓) เกษตรกรขาดความรู้ ทักษะในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ขาดทักษะการบริหารจัดการด้านการตลาด</p> <p>๔) ปัญหาการทะเลาะวิวาท ยาเสพติด การมั่วสุมอบายมุขในกลุ่มเยาวชน</p> <p>๕) ปัญหาโรคไข้เลือดออก</p> <p>๖) การอพยพไปทำงานในเมืองใหญ่ของวัยหนุ่มสาวและวัยทำงาน</p> <p>๗) รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับปริมาณงานที่ต้องพัฒนา</p>
โอกาส	อุปสรรค
<p>๑) นโยบายภาครัฐ ที่เอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานอย่างเป็นอิสระ ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๒) ปรัชญาการดำเนินชีวิต ตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ “เศรษฐกิจแบบพอเพียง”</p> <p>๓) กระแสการเมืองแบบประชานิยม</p>	<p>๑) ปัญหาภัยแล้ง</p> <p>๒) ปัญหาการว่างงาน</p> <p>๓) ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ</p> <p>๔) ค่าครองชีพสูง ราคาสินค้าและปัจจัยการผลิตสูง</p> <p>๕) ความขัดแย้งทางการเมืองระดับชาติ</p>

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ	กองคลัง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด	กองคลัง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้ม แข็งของชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	กองคลัง
		งบกลาง	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	กองคลัง
๒	การพัฒนาการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	กองคลัง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	สำนักปลัด
๓	การพัฒนาการ เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความ เข้มแข็งชุมชน	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	กองช่าง	สำนักปลัด
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการพาณิชย์	กองช่าง	สำนักปลัด
๔	การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารทั่วไป	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	กองคลัง
๕	การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	บริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารทั่วไป	สำนักปลัด	กองคลัง
		บริหารงานทั่วไป	แผนงานรักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด	กองคลัง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	กองคลัง
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการพาณิชย์	กองช่าง	กองคลัง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	
		งบกลาง	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๐ แผนงาน		

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียดดังนี้

๑. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๒๐ คะแนน)

๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ (๒๐ คะแนน)

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๑๐ คะแนน)

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (๑๐ คะแนน)

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด (๑๐ คะแนน)

(๔) วิสัยทัศน์ (๕ คะแนน)

(๕) กลยุทธ์ (๕ คะแนน)

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ (๕ คะแนน)

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (๕ คะแนน)

(๘) แผนงาน (๕ คะแนน)

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (๕ คะแนน)

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา (๑๐ คะแนน)

๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ (๑๐ คะแนน)

๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ (๑๐ คะแนน)

๒.๔ แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา (๑๐ คะแนน)

๒.๕ โครงการพัฒนา (๖๐ คะแนน) ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ (๕ คะแนน)

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ (๕ คะแนน)

- (๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การงบประมาณได้ถูกต้อง (๕ คะแนน)
- (๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๕ คะแนน)
- (๕) เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๕ คะแนน)
- (๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ (๕ คะแนน)
- (๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด (๕ คะแนน)
- (๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ (๕ คะแนน)
- (๙) งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ) (๕ คะแนน)
- (๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ (๕ คะแนน)
- (๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ (๕ คะแนน)
- (๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (๕ คะแนน)
- คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓.) แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๔.๒ การติดตามประเมินผลโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ใช้การติดตามและประเมินผลโครงการโดยใช้แบบวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพตามที่กล่าวต่อไปในหัวข้อที่ ๓.๑ และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตามและประเมินผลโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan &

Norton

(๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

(๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model)

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (ZPPMS))

(๖) แบบการประเมินโดยการใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem – Solving Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐) แบบประเมินตนเอง (Self – Assessment Model)

(๑๑) แบบอื่น ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) – (๑๐) หรือแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริง ๆ คืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

วัดผลนั้นได้หรือไม่หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator : KPIs)

ผลกระทบ (Impact)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่นาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

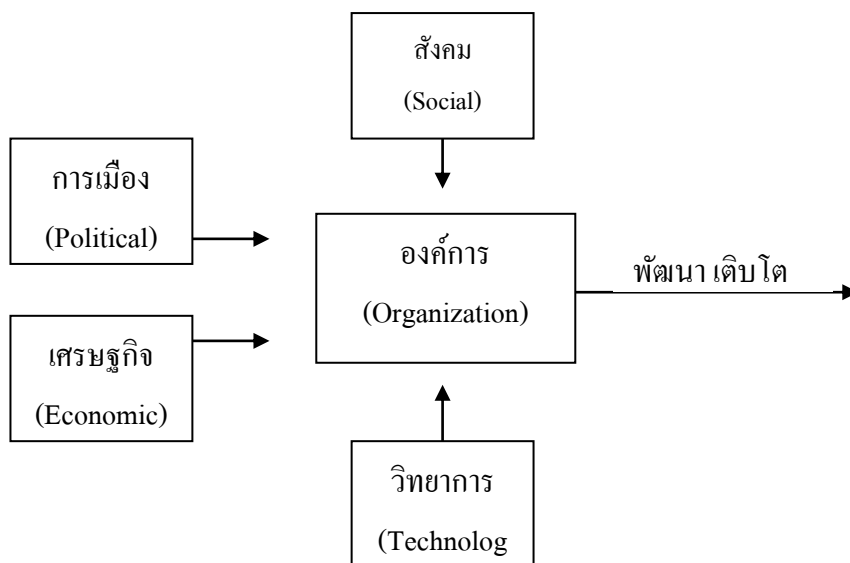
ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ เชื่อว่าองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโต และอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

๑) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)

๒) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)

๓) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ

๔) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ ๆ (Technology)

จากแผนภาพ องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านแป้นมีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ ๔ ประการ ดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนาเติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง (Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมี การเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคตอำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อบต. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น ๒ กรณี กล่าวคือการรวบรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อบต. ให้เข้ากับสภาวะการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยตนเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต. และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมี

ผลกระทบต่อ อปท. ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากฎระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) อย่างแท้จริง

๒) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆ ที่กระทบต่อ อปท. ตามมาไม่ว่าจะเป็นปัญหาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียนร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาว ฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆ จาก อปท. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดของเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อปท. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อนหรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อปท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

๓) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของชาวพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปทุมภูมิ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทฤษฎีภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อปท. เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆ มากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรในเทศบาล จึงจำเป็นต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสัมพันธ์ในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งๆ หนึ่งได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอสำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

๔) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์ องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการ

ปฏิบัติงานของ อปท. ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆ ผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมทางอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

๔.๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การพัฒนาต่างๆ อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการควบคุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อปท.

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทยพม่าลาวเวียตนามมาเลเซียสิงคโปร์อินโดนีเซียฟิลิปปินส์กัมพูชาบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้นต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น

อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและไม่รู้กฎหมาย อีกทั้งอาจเกิดปัญหา อาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทยทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมอาชีพ การรวมกลุ่มอาชีพ เพื่อรับรองการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามา ในฐานะนักท่องเที่ยวคนทำงาน หรือการอื่นใด

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทยทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้นเนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทยคือการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติ แล้วไม่มีที่ทำกินจึงต้องบุกรุกพื้นที่สาธารณะ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแป้น ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรับรองการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น
